

20 februarie 2013

CAI-6 Nr. 1/4

R A P O R T

asupra reexaminării Legii nr.321 din 27 decembrie 2012 privind schimbul unor terenuri din fondul silvic în scopul construcției Centrului de Suport pentru Mediul de Afaceri Transfrontalier - Formare, Expoziție și Simpozion, care a fost remisă Președintelui Republicii Moldova

nr. 271 din 08.02.2013

Comisia agricultură și industrie alimentară a examinat scrisoarea Președintelui Republicii Moldova Domnului Nicolae Timofti nr.01/1-06-03 din 4 februarie 2013 prin care se remite Parlamentului spre reexaminare Legea nr.321 din 27 decembrie 2012 privind schimbul unor terenuri din fondul silvic în scopul construcției Centrului de Suport pentru Mediul de Afaceri Transfrontalier - Formare, Expoziție și Simpozion, care a fost remisă Președintelui Republicii Moldova spre promulgare și expune următoarele.

În solicitarea de respingere se invocă următoarele argumente:

Excluderea din fondul silvic a unui teren excede obiectului de reglementare a Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, de la prevederile căreia se face derogare, iar legislația în vigoare nici nu operează cu noțiunea de excludere a terenurilor din fondul silvic, ci cu cele de înstrăinare și scoatere definitivă, care sînt prevăzute de Codul silvic și Codul funciar.

Potrivit prevederilor Legii privind administrarea și deetimizarea proprietății publice (art.6 și art.14), ale Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor (art.6) și ale Legii cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale (art.8), transmiterea bunurilor proprietate publică a statului în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale este competența exclusivă a Guvernului.

Trecerea terenurilor proprietate publică a statului în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale se efectuează prin hotărâre de Guvern, cu acordul autorităților administrației publice locale, iar trecerea terenurilor proprietate publică a unității administrativ-teritoriale în proprietatea publică a statului se face, la propunerea Guvernului, prin decizie a consiliului administrației publice locale. Relațiile ce apar în cadrul folosirii fondului forestier sunt reglementate de Codul silvic, care stipulează expres că soluționarea problemelor ce țin de atribuirea terenurilor din fondul forestier pentru necesități de stat și publice sînt de competența Guvernului (art.8), fiind interzisă reducerea și fragmentarea

suprafețelor fondului forestier (art.78). în cazuri excepționale, se permite scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier cu sau fără tăieri rase, dar numai în baza unei hotărâri de Guvern adoptate în condițiile legii (art.78) și cu condiția compensării terenurilor scoase cu suprafețe utile pentru împădurire și echivalente ca suprafață și bonitate (art.79).

Modul de înstrăinare și de atribuire a terenurilor din fondul forestier în alte scopuri decît cele silvice se stabilește de legislația funciară (art.17 Codul silvic).

Potrivit Codului funciar, terenurile fondului silvic, parte componentă a fondului funciar (art.2), sînt terenurile acoperite cu păduri, precum și cele neacoperite cu păduri, însă destinate împăduririi (art.62). Aceste terenuri pot fi atribuite în folosință întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat și municipale pentru desfășurarea activității lor (art. 15), dar și pentru alte necesități decît cele silvice, fiind atribuite, în acest caz, doar terenuri cu bonitate scăzută și terenuri neîmpădurite (cu compensarea integrală a pierderilor și repararea pagubelor (art.99)).

Stabilirea și schimbarea destinației terenurilor, la propunerea consiliilor locale, în temeiul cererii proprietarului, ține de competența Guvernului (art.8 Codul funciar), fiind expres interzisă schimbarea destinației terenurilor silvice de calitate superioară, a terenurilor ocupate de parcuri naționale, rezervații, monumente, ansambluri arheologice și istorice (art.71 Codul funciar).

Reieșind din prevederile actelor legislative sus-menționate, permiterea schimbului celor două terenuri din fondul silvic vizate de Legea nr.321 din 27 decembrie 2012, schimbarea destinației și scoaterea definitivă din fondul forestier a unuia dintre ele țin de competența exclusivă a Guvernului și urma a fi efectuată prin hotărâre de Guvern, conform procedurilor legale.

Concomitent, nu s-a indicat categoria terenurilor (sînt împădurite sau nu, sînt amplasate pe el construcții sau nu etc.), calitatea lor (bonitatea), în gestiunea cui se află.

În aceeași ordine de idei, Președintele menționează că, în cazul în care terenul din fondul silvic proprietate publică a statului supus schimbului este de calitate superioară, schimbarea destinației lui și amplasarea pe el a Centrului de Suport pentru Mediul de Afaceri Transfrontalier - Formare, Expoziție și Simpozion este imposibilă.

Examinînd argumentele expuse Comisia menționează.

Atît Codul funciar cît și Codul silvic nu prevăd delimitarea proprietății publice acestea fiind adoptate anterior adoptării Legii nr.91-XVI din 5 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, prin care terenurile proprietate publică a statului se divizează în terenuri de domeniu public și terenuri de domeniu privat.

Conform articolului 4 alin.(1) lit. b) din Legea nr.91-XVI din 5 aprilie 2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor, de domeniul public a statului țin terenurile fondului silvic proprietate publică a statului, iar articolul 2 alin.(1) din aceeași lege stipulează cert „*Terenurile din domeniul public sunt*

inalienabile, insesizabile și imprescriptibile", alin. (2) prevede „***Actele juridice încheiate cu încălcarea alin.(1) sunt lovite de nulitate absolută***”, iar alin.(3) din același articol stipulează „***Terenurile din domeniul public pot fi trecute în domeniul privat doar dacă nu mai sunt destinate uzului public***”.

Aceste condiții sunt invocate în articolul 6 alin .(4) care expune “***Terenurile de uz public pot fi trecute în domeniul privat doar dacă nu mai sunt destinate uzului public***”.

Terenul de 2,19 ha din fondul silvic nu se încadrează în prevederile articolului 6 alin. (4).

La adoptarea Legii s-a luat în considerație și prevederile alin. (7) al articolului 6 din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative care prescrie „***În cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași subiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior***”.

Suplimentar, cu titlu de informație menționăm că conform investigațiilor efectuate de Institutul pentru Organizarea Teritoriului, media preponderentă a bonității terenului cu suprafața de 2,19 ha din fondul silvic proprietate a statului este de calitate superioară constituind 65 grade/hectar.

Reieșind din cele expuse, Comisia consideră că permiterea schimbului celor două terenuri din fondul silvic și excluderea din fondul silvic cu schimbarea destinației categoriei terenului nu ține de competența Guvernului.

Acest drept poate fi permis doar prin lege adoptată de Parlament cu titlu derogatoriu.

Astfel , Comisia agricultură și industrie alimentară propune Parlamentului menținerea votului privind adoptarea legii nr.321 din 27 decembrie 2012 privind schimbul unor terenuri din fondul silvic în scopul construcției Centrului de Suport pentru Mediul de Afaceri Transfrontalier - Formare, Expoziție și Simpozion.

Gheorghe POPA
Președintele Comisiei

